Ο Χίτλερ για την θρησκεία

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος που μελετά το σύμπαν με τα μάτια του ορθάνοιχτα είναι ο άνθρωπος με τη μεγαλύτερη φυσική ευλάβεια απέναντι στο θείο: όχι με τη θρησκευτική έννοια, αλλά με την έννοια μιας αρμονικής εσωτερικής οικειότητας με τον κόσμο.

Στο τέλος του περασμένου αιώνα η πρόοδος της επιστήμης και της τεχνολογίας οδήγησε τον φιλελευθερισμό πλανεμένα να ισχυριστεί την κυριαρχία του ανθρώπου επί της φύσης και να ανακοινώσει ότι σύντομα θα κυριαρχήσει και επί του διαστήματος. Αλλά μια απλή καταιγίδα είναι αρκετή για να καταρρεύσουν όλα σαν τραπουλόχαρτα!

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να μάθουμε να εξοικειωθούμε με τους νόμους υπό τους οποίους κυβερνάται η ζωή, και η γνώση και αποδοχή αυτών των νόμων της φύσης θα μας οδηγήσει στο μονοπάτι της πραγματικής προόδου. Όσο για το «γιατί», την αιτία, αυτών των νόμων, δεν θα μάθουμε ποτέ τίποτα ουσιαστικά γι' αυτό. Κάτι είναι έτσι, και η νόησή μας δεν μπορεί να συλλάβει όλες τις παραμέτρους του σχεδίου του.

Ο άνθρωπος ανακάλυψε στη φύση τη θαυμάσια Ιδέα αυτού του παντοδύναμου όντος του οποίου τον Νόμο λατρεύει. Ουσιαστικά στον καθένα υπάρχει η αίσθηση ύπαρξης αυτού του παντοδύναμου, το οποίο αποκαλούμε «Θεό» (δηλαδή, η κυριαρχία των φυσικών νόμων σε ολόκληρο το σύμπαν).

Οι ιερείς, που πάντα κατάφερναν να αξιοποιήσουν αυτή την αίσθηση, απειλούν με τιμωρίες τον άνθρωπο που αρνείται να δεχθεί τη θρησκεία που εισηγούνται. Όταν κάποιος προκαλεί σε ένα παιδί φόβο για το σκοτάδι, ξυπνά μέσα του ένα πρωτόγονο αίσθημα φοβίας. Έτσι, αυτό το παιδί θα κυριαρχείται σε όλη του τη ζωή από αυτή τη φοβία, ενώ ένα άλλο παιδί,

που έχει ανατραφεί έξυπνα, θα είναι απαλλαγμένο απ’ αυτή.

Λέγεται ότι ο κάθε άνθρωπος χρειάζεται ένα καταφύγιο όπου μπορεί να βρει παρηγοριά και βοήθεια στην δυστυχία του. Δεν το πιστεύω αυτό. Αν η ανθρωπότητα ακολουθεί αυτόν τον δρόμο είναι θέμα παράδοσης και συνήθειας. Αυτό είναι ένα μάθημα, παρεμπιπτόντως, που μπορούμε να αντλήσουμε από το μπολσεβικικό μέτωπο. Οι Ρώσσοι διδάσκονται να μην πιστεύουν στο Θεό και αυτό δεν τους αποτρέπει απ’ το να είναι ικανοί ν’ αντικρύσουν τον θάνατο. **Εμείς δεν θέλουμε να εκπαιδεύσουμε κανέναν στον αθεϊσμό.**